

λυανθρώπους εἰς ὀλιγανθρώπους μεταβαλλομένας, διὸ ἐνῶ καὶ ἐγὼ ἐνόμω τὰς ταπεινάς εὐχαριστηρίους δεήσεις μου πρὸς τὸν μεγαλοδύναμον θεὸν μας καὶ προστάτην, ὅτι τῶρα ὁ τοιοῦτος τρομερὸς θάνατος δὲν περιφέρεται ἀνηλεῶς πλέον εἰς τὰς οἰκίας σας, ὅμως τὸ χρέος μου μὲ ὑπαγορεύει νὰ πράξω τὰ ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὴν ἴασιν τῶν ἐτι νοσοῦντων καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἐν τῇ ὑγείᾳ. »

Ἀλλαχοῦ δὲ, ἀγωνιζόμενος νὰ διδάξῃ τοὺς μισελευθέρους Ἰδραίους συνταγματικώτατά τινα δόγματα, προσθέτει

« Ἐγὼ ὀφείλω πρὸς ὑμᾶς νὰ σκέπτομαι καὶ ν' ἀγρυπνῶ ἀόκνως δι' ἐσᾶς, καὶ σεῖς ὀφείλετε πρὸς ἐμὲ ὑπακοήν. . . Ταῦτα πάντα τὰ ἱερά σας χρέη θέλετε ἐκπληρῶναι ὑπακούοντες εἰς τὰς διατάξεις μου, καὶ ἡ εὐθύνη θέλει εἶναι τότε μόνον εἰς βᾶρος μου, ἐὰν σεῖς ὑπακούοντες τὰς αὐτὰς διατάξεις μου, αὐταὶ φανῶσιν ὅχι κατάλληλοι εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ὅχι προξενούσαι τὴν σωτηρίαν σας. »

Καὶ ἄλλοτε πάλιν

« Ἐχάρη ἡ ψυχὴ μου βλέπωντάς σας ἐκ τοῦ πλοίου μου σήμερον εὐθύμους ἐορτάζοντας τὴν σεβασμίαν ἡμέραν τῆς κυριακῆς καὶ τῶν ἀποκριῶν ὅταν ὁ θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν ἄλλ' ἵνα ὁ θεὸς εἶναι μεθ' ἡμῶν, πρέπει ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑποταγῇ νὰ σεβώμεθα τὰ θελήματά του. . . Ἐγὼ κατὰ πολλοὺς λόγους σᾶς ἀγαπῶ πάντοτε ἀζημιώτους, διὸ σᾶς ἀναγκάζω ν' ἀκολουθήσετε τὴν ἡσυχον καὶ ὑποταγμένην διαγωγὴν, τὴν ὁποίαν διετηρήσατε μέχρι τῆς σήμερον. »

Δὲν νομίζει τις, ἀναγινώσκων τὰ χρυσοστομικὰ ταῦτα λόγια, ὅτι ὁ Βιάρος ἦτο ἄγιος καθηγούμενος ἐκ τῶν βορδοναρέων καὶ ὅτι εἶχεν ἀνάγκην ὑποτακτικῶν; Ν. Δ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ,

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν νεωτέρων, χάριν τῶν πολλῶν ἐπεργασθεισῶν, ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. Βιβλίον τέταρτον καὶ πέμπτον. 1862.

Τὰ δύο ταῦτα βιβλία, κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντα, ιστοροῦσι τὸ μὲν τέταρτον, τὸν Πολεπονησιακὸν πόλεμον καὶ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σπάρτης, τὸ δὲ πέμπτον τὴν ἡγεμονίαν τῶν Θεβῶν καὶ τὴν παρακμὴν τοῦ πρώτου Ἑλληνισμοῦ. Ὅστε ἤδη συνεπληρώθη ὁ πρῶτος τόμος τοῦ

μεγάλου τούτου ἐθνικοῦ ἔργου, ὅστις περιλαμβάνει περὶ τὰς 900 σελίδας, καὶ δὲν τιμᾶται εἰμὴ δραχ. 10.

Τὴν δικαίαν αὐτῆς περὶ τῆς συγγραφῆς ταύτης κρίσιν θέλει ἐπὶ τέλους ἐκφέρει καὶ ἡ Πανδώρα σήμερον δὲ περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἀναγγείλωμεν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πρώτου τόμου καὶ νὰ συστήσωμεν θερμῶς εἰς πάντα Ἕλληνα τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου, ἵνα διὰ τῆς ἐμφυχώσεως τοῦ κοινοῦ, κατορθωθῇ ἡ ὅσον ἐνεστί ταχυτέρα ἐκδοσις καὶ τῶν δύο ἄλλων τόμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

○○○○○○○○○○

ΑΡΧΑΙΑ ΓΡΑΦΗ. Κατὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα πρὸς ταῖς ἄλλαις εὐρεθείσαις ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐπιγραφαῖς, εὐρέθησαν καὶ τινες ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι τὸ κύριον ὄνομα *Εὐβιος* ἐγράφετο καὶ *Εὔιος* καὶ *Εὐβοιος*, ὥστε ἡ δίφθογγος οἱ προσέφερετο ὡς ε καὶ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου προσέτι ὅτε οἱ ἀρχαῖοι ἤθελον νὰ ἐκφράσωσι βαρβαρικῶν τινα φθόγγων, ἔγραφον ββ, οἷον *Ἀρύβδας*, ὅπερ καὶ Ἀρύμβας γράφεται.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ. Εἰς τὴν Καναδικὴν γίνονται χοροὶ καθ' οὓς ὄλαι αἱ κυρίαί, καὶ αἱ πλουσιώτεραι φοροῦσι λευκὴν ἐσθῆτα ἐκ *Χασὶ* μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν χορῶν δωροῦσι τὰς ἐσθῆτας εἰς τοὺς πένητας. Ἴδου παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Ἐν Σιατίστῃ τῆς Μακεδονίας, πατρίδι τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Θ. Μανούσου, εἰς ἣν ἐκλεροδότησε τὴν ἰδίαν βιβλιοθήκην, ἐτελέσθη ἐσχάτως ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, καὶ ἐξεφωνήθη λόγος ἐπικήδειος ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀργυριάδου. Ὁ λόγος οὗτος θέλει μετ' ὀλίγον ἐκδοθῆ καὶ διανεμηθῆ δωρεάν.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ. Ἡμέραν τινα Ναπολεὼν ὁ Α' εὐρισκόμενος ἐν τῷ δωματίῳ τῆς αὐτοκρατορίας Μαρίας Λουίζης ἐνῶ ἐκαλλωπιζέτο, ἐπάτησεν ἄκων τὸν πόδα τῆς προεδρευούσης τοῦ κόσμου κυρίας καὶ ἐξῆρξεν εὐθὺς μεγάλην κραυγὴν, ὡς εἰ εἶχε τραυματισθῆ. — Τί ἔχεις; ἠρώτησε τρομάξασα ἡ αὐτοκράτειρα. — Τίποτε, ἀπάντησεν ἀνακαγχάσας ἐπάτησα τὴν Κυρίαν καὶ ἐφόναξα διὰ νὰ τὴν ἐμποδίσω νὰ φωνάζῃ αὐτὴ βλέπωνς ὅτι ἐπέτυχ.